

NOR2360 H22, Holocaust i norsk litteratur, sensorveiledning

Etter fullført emne skal studentene kunne

- redegjøre for et motiv eller temas utvikling over tid
- sammenlikne forskjellige litterære framstillinger av samme motiv eller tema
- analysere et verk med fokus på et utvalgt motiv eller tema
- demonstrere kjennskap til tidligere forskning ved å trekke relevant sekundærlitteratur inn i en tekstanalyse

Jødene som gruppe er en nasjonal minoritet som var utestengt fra Norge på prinsipielt grunnlag i perioden 1814 til 1851. Gjennom historien har jødene blitt utsatt for stereotype framstillinger og antisemittisme, også fra noen av våre mest kjente diktere. Motforestillingene mot jødene i Norge kulminerte i arrestasjon, deportasjon og tilintetgjørelse under andre verdenskrig.

Kurset tar for seg framstillinger av holocaust i norsk litteratur i ulike sjangere, skrevet av jødiske og ikke-jødiske forfattere fra den første etterkrigstiden til i dag. Kurset gir anledning til å vurdere forholdet mellom kjønn, minoriteter og kanoniseringsprosesser, blant annet ved å stille spørsmål ved hvorfor kvinnelige jøders erfaringer og tekster har fått så liten plass i offentligheten og i forskningen. Dette gjelder forfattere som Elsa Dickman, Eva Scheer og Hédi Fried. Kurset gir også anledning til å studere forskjeller mellom sakprosa og fiksjonslitteratur med tanke på hva som skjedde med jødene under krigen.

Sensuren av begge oppgavene vil avhenge av kandidatens evne til selvstendig analyse og refleksjon, til å forklare begrepene og å vise hvordan sjanger, teori og begreper kan være med å belyse likheter og forskjeller mellom to verkene som skal sammenlignes. For begge oppgavene vil en god besvarelse legge hovedvekten på analysen av henholdsvis antisemittisme og dehumanisering. En tydelig inkluderingen av øvrig pensumlitteratur bør honoreres. Det stilles krav om bruk av relevant teori og/eller sekundærlitteratur fra pensum. Valg av sekundærlitteratur kan tjene som ett kriterium for fastsetting av karakter. Ingen bruk av sekundærlitteratur er grunnlag for stryk. Stor grad av selvstendighet med hensyn til analyse og drøfting av temaet vil kunne gi en A.

Sensor vil utøve faglig skjønn for de aspekter ved vurderingen som ikke lar seg måle.

NOR4360 H22, Holocaust i norsk litteratur, sensorveiledning

Etter fullført emne skal studentene kunne

- redegjøre for et motiv eller temas utvikling over tid
- sammenlikne forskjellige litterære framstillinger av samme motiv eller tema
- analysere et verk med fokus på et utvalgt motiv eller tema
- demonstrere kjennskap til tidligere forskning ved å trekke relevant sekundærlitteratur inn i en tekstanalyse
- utvikle en original tolkning av et (eller flere) verk fra pensum

Jødene som gruppe er en nasjonal minoritet som var utestengt fra Norge på prinsipielt grunnlag i perioden 1814 til 1851, og som gjennom historien har blitt utsatt for stereotype framstillinger og antisemittisme, også av noen av våre mest sentrale diktere. Motforestillingene mot jødene i Norge kulminerte i arrestasjon, deportasjon og tilintetgjørelse under andre verdenskrig.

Kurset tar for seg framstillinger av holocaust i norsk litteratur i ulike sjangere, skrevet av jødiske og ikke-jødiske forfattere fra den første etterkrigstiden til i dag. Kurset gir anledning til å vurdere forholdet mellom kjønn, minoriteter og kanoniseringsprosesser, blant annet ved å stille spørsmål ved hvorfor kvinnelige norske jøders erfaringer og tekster har fått liten plass i norsk offentlighet og forskning. Dette gjelder forfattere som Elsa Dickman, Eva Scheer og Hédi Fried. Kurset gir også anledning til å studere forskjeller mellom sakprosa og fiksjonslitteratur i tilknytning til temaet Holocaust.

Sensuren vil avhenge av kandidatens evne til selvstendig analyse og refleksjon, til å forklare begreper og å vise hvordan sjanger, teori og begreper kan være med å belyse likheter og forskjeller mellom framstillinger som kretser om de samme motivene og temaene. Kandidatene står ellers fritt til å velge motiver og temaer som de ønsker å trekke frem, men det stilles krav om bruk av relevant sekundærlitteratur fra pensum. Man kan velge mellom et relativt bredt utvalg sekundærlitteratur om alt fra traumer, nærhet eller avstand til hendelsene, kjønnsperspektiv, minnekultur og offentlighetens forvaltning av historien gjennom de siste 75 årene. Valg av sekundærlitteratur kan tjene som ett kriterium for fastsetting av karakter. Ingen bruk av sekundærlitteratur er grunnlag for stryk. Stor grad av selvstendighet i analyse og drøfting av problemstilling vil kunne gi en A.

Sensor vil utøve faglig skjønn for de aspekter ved vurderingen som ikke lar seg måle.

Ståle Dingstad